

Hatvani Tankerületi Központ 3000 Hatvan, Ródhut tér 2.	
Egyesítés száma:	KK/2021/102/2021
Egyesítés kelt:	2021-03-16
Ügyintéző	Árkóczy Tímea
Intézmény	TK/094/HR/102-2/2021
Munkaterv	—

Pályázat

A

Lőrinci Hunyadi Mátyás Általános Iskola
és Alapfokú Művészeti Iskola

Intézményvezető (magasabb vezető) beosztás ellátására

Azonosító szám: **TK/094/HR/102 – 1/2021**

Pályáztató:

Emberi Erőforrások Minisztere

Pályázó:

Tamás András

3022 Lőrinci, Meggyfa utca 33.

„Úgy gondolom, hogy egy iskola esetében a legrosszabb dolog a félelem, az erőszak és a mesterséges tekintély.”

Albert Einstein

V. Vezetői program - fejlesztési elképzelések

Vezetői programom kidolgozásánál pontokba szedem azokat a sarkalatos problémákat, amelyeknek újragondolása és ezen tevékenység mellett a megoldása elengedhetetlenül fontos ahhoz, hogy a mindennapi élet az Intézményben eredményesebbé kellemesebbé, biztonságosabbá, egyszerűbbé válhasson.

Véleményem szerint ezek azon tényezők, amelyek pillérét képezik az intézményi fejlesztéseknek, programnak.

A hatékonyan működő oktatási rendszerek vizsgálata során született McKinsey (2007) jelentés alapelveiből az alábbiakat vettem figyelembe:

- „Az oktatási rendszer csak olyan jó, mint a tanárok, akik alkotják.”
- „Az eredményes tanulás elképzelhetetlen színvonalas tanítás nélkül.”
- „A kiváló teljesítményhez minden gyermek eredménye szükséges.”
- „Az iskola irányításánál csak a tantermekben végzett munka van nagyobb hatással a tanulmányi eredményekre”
- „A tanár munkája arról szól, hogy segít a gyerekeknek tanulni. Az igazgatóé arról, hogy felnőtteknek segít.”

Nézzük tehát azokat a területeket, amik újragondolása és helyrehozatala alapvetően elősegíti az Intézményünk előmenetelét és megfelel azoknak a pedagógiai és társadalmi elvárásoknak, amelyet a jelen kor jogosan támaszt a köznevelés rendszerrel szemben.

Az Intézmény kapcsolatrendszere

Pedagógusként dolgozom szeretett iskolámban 2002 augusztusa óta. A Lőrinciben eltöltött közel két évtized alatt, tiszteletre, elfogadásra, bizalomra és segítőkészségre alapuló kapcsolatrendszert sikerült kialakítanom a helyi közösséggel. Jó kapcsolatot ápolok városunk vezetésével, a városunkban működő civil szervezetekkel, vállalkozásokkal, a település polgárságával, legyen Ő szülő, diák, barát vagy ismerős.

Pedagógusként felelősségemnek érzem, hogy Magyarország közügyeiben tevőlegesen részt vegyek, ezért a demokratikus jogállam keretein belül megszervezett választások és népszavazások tekintetében, eddig négy ciklus ideje alatt végeztem SZSZB tagjaként munkát, ahol az utóbbi két ciklusban a megítélt elnöki megbízatást is megkaptam.

Városunkban működik a Pitypang Egyesület, amelynek büszke tagja vagyok. Az Egyesület nagyon sokrétű tevékenységet folytat, közösségi házat üzemeltet, szem előtt tartva a helyi sajátosságokat és hagyományokat, megfelelően a polgárok elvárásainak, így a személyes kapcsolatok ezen a szinten is nagyon jól építhetők a közösség és az egyén szakmai, szellemi, szociális, társadalmi és emocionális elvárásai alapján.

Jelen korban, egy világméretű *pandémia* estében talán mindenki sokkal jobban látja, hogy milyen fontos a *tőketartalék* fogalma.

Nem materiális javokról beszélek most, hanem fölhalmozott *kapcsolati tőkéről*, ami mindenkinek nagyon fontos, hogy bizalommal és önzetlenül fordulhasson a barátaihoz, ismerőseihez munkatársaihoz a hirtelen felmerülő problémák megoldása érdekében.

Azt érzem, hogy a mai napon Intézményünk kincstára kapcsolati tőke szempontjából kong az ürességtől. Az okokat ismerve, abban biztos vagyok, hogy ezen a helyzeten gyakorlatilag azonnal változtatni kell.

Véleményem szerint egy modern iskolavezetés méltósággal megvalósítja azokat a célokat, amelyeket elvár a társadalom és amelyeket igaznak hisz.

Nem hiszem, hogy minden esetben fejet kell hajtani és kontroll nélkül meg kell felelni, de figyelembe kell venni mások céljait és konszenzusos módon egyenes jellemmel kell tárgyalni, megoldásokat keresni.

Meggyőződésem, hogy helyi szintű városvezetési és állampolgári elismerés mellett, egy transzparens működés keretében megnyílnak azok a „pénzes csapok”, amelyek érdektelenül, jó érzéssel támogatva a feltörekvő nemzedéket, segítve Intézményünk jó működését, bíznak abban, hogy ez a jövő.

Kinevezésem esetén vissza fogom állítani az Intézmény jó hírnevét, megbízhatóságát és el fogom érni, hogy az érintettek bizalommal és szeretettel forduljanak felénk, ennek azonban előfeltétele, hogy kapcsolatainkat helyi és nem helyi szinten partnereinkkel – különös tekintettel a szülőkre, diákokra, városvezetésre – a kölcsönös bizalomra, elismerésre és az egymásba vetett hitünkre építsük.

Az Iskola nevelőtestülete

Személyes tapasztalataim szerint a jelenkor pedagógusainak túlnyomó része rendelkezik egy olyan mértékű szakmai elhivatottsággal, amely elengedhetetlen abból a szempontból, hogy a köznevelés rendszere elérje azokat a célokat, amelyeket a mindenkori társadalmi elvárások fogalmaznak meg a pedagógusok által végzett oktató – nevelő munkával kapcsolatban.

Vezetői tevékenységem során szeretném megvizsgálni, hogy az intézményben dolgozó pedagógusok besorolása valóban helytálló – e ugyanis ez a mindenkori intézményvezetés felelőssége és feladata.

Rövid távú célom, hogy a lehetőségekhez mérten szakos ellátottságtól függően az intézményben dolgozó pedagógusok leterheltsége egyenletes eloszlást mutasson figyelembe véve az általa tanított tantárgyakat, illetve az oktató – nevelő munkához kapcsolódó egyéb feladatok mennyiségét.

Elvárásként merül fel, hogy az intézményben dolgozó pedagógusok által elvégzett túlmunka – természetesen jogszabályi keretek között meghatározott módon – honorálásra kerüljön.

Szeretném elérni, hogy a pedagógusok, akik mindennap felállnak a katedrára felmérjék azokat a problémákat amikkel a mindennapokban szembesülnek és keressünk erre közösen megoldást.

Legyünk fogékonyak a jó ötletekre meglátásokra és azt gondolom, hogy azok akik ebben az iskolában tanítanak nemcsak arra hivatottak hogy a diákok közösségnek, bemutassák a tudomány azon szegmensét aminek elsajátítása adott tanítási órán a diákság feladata, illetve a rájuk bízott diákcsoportokat akár osztályfőnökként akár szaktanárként társadalmilag elfogadott normák mentén irányítsák, hanem arra is hogy a mindennapi oktató nevelő munkának a hatékonyságát sikerességét meglátásaikkal építő kritikáikkal segítsék.

Bátorítanám pedagógusaimat, hogy keressenek meg ezekkel az ötleteikkel és elvárom magamtól, hogy biztosítsam azokat a lehetőségeket, amelyek során a valóban jó meglátások megvalósítása teret nyerhessen.

Szeretnék, még arra rávilágítani, hogy a jelen rendszerben nagyon fontos lenne a „frissen” végzett kollégák segítése. Terveim között szerepel egy olyan mentori struktúra kialakítása, amelynek segítségével a „kezdő” pedagógusaink a lehető legrövidebb idő alatt, megtapasztalva a mindennapi kihívásokat a tantestület olyan tagjává válhatnak, akik képesek meglátni és kezelni a mindennapok problémáit, ezzel egyidőben hitelességet és magabiztosságot prezentálni a befogadó közösség felé, alkalmazva és megfogadva mentoraik tanácsait és iránymutatását. Természetesen ezt mindkét fél (mentor és mentorált) elfogadása mellett, közös célrendszer meghatározása mellett igazolt.

Azon kollégák munkáját, akik ebben a segítő tevékenységben részt vesznek, azoknak a heti kötelező óraszám figyelembe vételével és annak terhére lehetőségeim szerint honorálni fogom segítő feladatvállalását.

Intézményi bontás

Intézményünk működésének sarkalatos pontja hogy felvetésre került, hogy az alsó és felső tagozat egymástól elszeparálva két külön épületben lenne elhelyezve így alapvetően megváltoztatva azt az intézményi struktúrát, ami jelen pillanatban is jellemzi intézményünket.

Nyilván léteznek, olyan intézmények ahol ilyen formában történik az oktatás, de ezekben az esetekben nincs olyan fizikai távolság az épületek között, amely megghiúsítja a kapcsolattartást és a személyes kontaktusokat alsós illetve felsős diák között, alsós pedagógus felsős diák között, felsős pedagógus alsós diák között.

Nem hiszem azt, hogy akár a pedagógusnak, akár a diáknak ideális helyzet, hogy gyakorlatilag napi szinten nem fognak találkozni egymással, hiszen az alsós diák nem fog találkozni négy évig – legalábbis igen ritkán – a majd felső tagozatban öt tanító pedagógussal. (nyilván ez fordítva is igaz).

Az intézmény fennállása óta jellemzően a lőrinci székhelyintézményben és a selypi telephelyen is oktató – nevelőmunka folyt minden évfolyamon.

Ez a típusú munkavégzés társadalmi szinten nem váltott ki ellenérzést, sőt helyi sajátosságokat figyelembe véve például épületek elhelyezkedése, illetve személyes kötődések megléte miatt alapvetően támogatott.

Mind ezek mellett beszélni kell arról, hogy intézményünkben jelentős az olyan testvérpárok száma ahol a kicsi még alsós a nagy viszont már felső tagozatos. Ezekben az esetekben gyakorlatilag a nagy testvérré van bízva a kicsi például az iskolába érkezéskor vagy iskolából távozáskor.

Az intézményegységekben az évtizedek alatt kialakult egy jól működő egymással jól kooperáló pedagógus gárda, akik jól ismerik az adott intézményszegmensben meglévő problémákat, erre jól tudnak reagálni és nagyon jól tudják kezelni azt az egyébként nem kicsi váltást, amikor a kis diákból felsős diák lesz, és szembesülnie kell azokkal a plusz kihívásokkal, amelyekkel nem szembesült alsó tagozatban.

Adott rendszer hátránya, hogy a mindkét intézményegységben tanító pedagógusok időbeosztása (órarend) problémákat vet fel, de plusz logisztikával együttműködő készséggel ezek eddig is megoldhatók voltak és ezután is megoldhatóak lesznek.

Végso gondolatként el szeretném mondani, hogy ha mérlegen és nem *patikamérlegen* mérem a lehetőségeket és a veszélyeket, még mérlegen sem meggyőző az eredmény. Szeretném azt hangsúlyozni, hogy a jelenlegi városvezetés minden esetben a jövő nemzedékének érdekeit kívánta képviselni.

Meggyőződésem, hogy jelen kérdésben nem egyszemélyű és nem kategórikus, továbbá – megkockáztatom –, hogy alaptalan, minden társadalmi elvárást nélkülöző, feleslegesen feszültséget okozó egyszemélyes döntésnek kell születnie, minden fórum és vélemény nélkülözése mellett.

Ha igény lesz rá megteremttem azoknak a véleménynyilvánító fórumokat ahol lehetőség lesz a társadalmi elvárások felmérésére, ahol tisztán látszik, hogy a város szülői közössége hogyan foglal állást adott kérdéssel kapcsolatban, amely döntés alapján felelős vezetőként kell majd megnyilvánulnom.

Összefoglalva tehát azt gondolom, hogy ilyen szinten jól működő rendszert csak nagyon mély okokra visszavezethető problémák megoldása céljából érdemes megváltoztatni, amik jelen esetben vélemények szerint nem állnak fenn.

Az infokommunikációs tér használatának szabályai

Jelen korunk társadalmának mindennapi szükségletévé életének elengedhetetlen részévé vált az infokommunikációs eszközök használata gondolva itt elsősorban a mobiltelefonok használatára.

Adott eszközök használata társadalom túlnyomó része esetén nem telefonhívások lebonyolítására szolgál, hanem meghatározott az eszközön futtatott applikációk használatával a mindennapi életünket könnyít heti meg, illetve ezen eszközök alkalmasak a világhálózathoz való hozzáférés biztosítására.

Ha lecsupasztva vizsgáljuk ezeket a dolgokat akkor akár még azt is mondhatnánk és egyébként mondhatjuk is, hogy az eszközhasználat a mindennapi normáknak megfelelő állampolgári jogokat valamint egyéb jogszabályokat nem sért.

Azonban a hétköznapi életben, számos esetben a felhasználók akár tudtukon kívül is jogsértő magatartást tanúsítanak az eszközök használata során.

Ha intézményünket vizsgáljuk a diákság igen nagy százalékban rendelkezik mobiltelefonnal amelyek lehetőséget biztosítanak arra, hogy az intézmény falain belül a jogsértő magatartás lehetősége fennálljon és megvalósulhasson a mindennapi életben, tanítási időben.

Nem gondolom azt, hogy ezek a jogsértések szándékosak legalábbis igen kis százalékáról mondható el, hogy ez valóban tudatos cselekvés, de ettől függetlenül a cselekmény megvalósul.

Nagyon nagy problémának tartom ezt mindazok fényében is hogy természetesen mindenkinek jogában áll mobiltelefon tartani és használni de ebben az életkori stádiumban azt gondolom főleg egy intézmény falain belül szigorúan szabályozott keretek között lehet engedni úgy hogy mindenkinek biztosítjuk jogai érvényesülését.

Véleményem szerint ezen szabályozás felülbírálatára és átdolgozására, valamint az iskolai házirendben való rögzítésére az elsők között van szükség, természetesen konszenzusos megállapodás keretein belül.